

[Hans Hækkerup.]

nu nået frem til en formulering, som jeg mener er ganske klar.

Endvidere peger jeg på ændringsforslaget under nr. 14, som vi i min gruppe livligt har debatteret. Det går ud på, at ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, kan være medlem af udvalg, hvorunder spørgsmål vedrørende hans tjenesteforhold hører. Det er et kompromis i forhold til det, der er gældende i en række kommunalforfatninger verden over, hvorefter ingen, der er tjenestemandsansat i en kommune, kan være medlem af kommunalbestyrelsen. Her begrænser vi det altså til, at den pågældende ikke kan være medlem af et udvalg, hvorunder spørgsmål vedrørende hans tjenesteforhold hører, og det finder vi er en rimelig afgrænsning af de kommunale tjenestemænds rettigheder. Det er en selvfølge, at de højeste kommunale tjenestemænd, kommunaldirektøren og tjenestemænd med tilsvarende funktioner, ikke kan være valgte medlemmer af kommunalbestyrelsen, men derudover har vi ikke ment at burde formene kommunale tjenestemænd adgang til at være medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Endvidere nævner jeg ændringsforslaget under nr. 15, hvorefter der efter ordet „sygdom“ indsættes ordet „ferie“; der er altså her tale om tilfælde, hvor der er funktion for borgmesteren, og hvor altså også ferien gælder med ved en sådan funktion.

Endelig vil jeg nævne, at der er sket tilføjelser derved, at brand- og sundhedskommissionerne er taget med i lovforslaget, ligesom de kommunale havne er medtaget; derved opnår vi, at vi helt kan ophæve købstadkommunalloven. Der er visse ændringer her, bl. a. at politimesteren, som jo er født formand for brand- og sundhedskommissionen, ikke længere kan være sikker på, at dette respekteres, idet der åbnes mulighed for, at kommunalbestyrelsen af sin midte kan vælge en formand. Og med hensyn til de kommunale havne har den højtærede indenrigsminister overvundet sig selv og overladt myndigheden, hvor det drejer sig om optagelse af lån, til den højtærede minister for offentlige arbejder; det er han sikkert glad for.

Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne slutte disse bemærkninger med nogle ord, som måske falder lidt uden for emnet,

men dog vedrører den samlede kommunalreform.

Der er i min gruppe megen tilfredshed med, at den højtærede indenrigsminister foreløbig i sin administration af kommunalreformens indstillinger har fulgt flertalsindstillingerne. Det har ikke været nogen overraskelse for mig, fordi jeg jo har kendt den højtærede indenrigsministers indstilling både i kommunallovskommissionen og i den korte tid, hvor indenrigsministeren var medlem af kommunalreformkommissionen, men når jeg understreger det, er det, fordi jeg ved, at den højtærede indenrigsminister vel nok kan få nogle vanskeligheder og har haft nogle vanskeligheder i den regering, han er et så estimeret medlem af. Vi ved jo, at det har knebet forfærdeligt for venstre og for sognerådsforeningerne og amtsrådsforeningen at acceptere det princip, at ét bymæssigt område normalt skal udgøre én kommune. Jeg lykønsker indenrigsministeren til, at han har holdt sig så standhaftig, og jeg håber, at det gentager sig i fremtiden.

Vestergaard Poulsen: Vi er nu kommet til vejs ende med udvalgsbehandlingen af lovforslaget om kommunernes styrelse, og ingen vil med rette kunne bebrejde udvalget, at det er gået for let hen over de problemer, som lovforslaget behandler. Herom vidner også det forhold, at mens lovforslaget indeholder 70 paragraffer, er der stillet ikke mindre end 61 ændringsforslag; 58 af disse er stillet af indenrigsministeren og tiltrådt af hele udvalget eller af et flertal, mens ændringsforslagene nr. 2, 19 og 52 er stillet af et mindretal, socialistisk folkepartis medlem af udvalget, hr. Krog Hansen.

Jeg skal anbefale at stemme for de ændringsforslag, som er tiltrådt af hele udvalget eller af flertallet, ligesom jeg skal anbefale at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag, og jeg skal kort motivere hvorfor.

I hr. Krog Hansens ændringsforslag nr. 2 til § 5 går han ind for, at det maksimale antal af medlemmer i kommunalbestyrelsen for såvel amtskommuner som primærkommuner forhøjes fra 25 til 29. Min gruppes repræsentanter i udvalget er imidlertid enig i, at 25 medlemmer bør være maksimum, idet mindre omegnskommuner ved sammenlægning med det større bysamfund alli-